

हेमका

यः सपत्ने विपत्ने च स तु साधारणो मतः ।
यस्तुभयस्साहाराहृतः स त्वसाधारणो मतः ॥
तथैवानुपसंहारी केवलान्वयिपत्तकः ।
यः साध्यवति नैवास्ति स विरुद्ध उदाहृतः ॥
यः श्रयासिद्धिराद्या स्यात् स्वरूपासिद्धिरप्यय ।
व्याप्यत्वासिद्धिरपरा स्यादसिद्धिरतस्त्रिधा ॥
पक्षासिद्धिर्यत्र पक्षो भवेन्न्यमयो गिरिः ।
इदो द्रव्यं धूमवत्त्वादत्रासिद्धिरपरा ॥
व्याप्यत्वासिद्धिरपरा नीलधुमादिके भवेत् ।
विरुद्धयोः परामर्गो हेत्वाः सत्यतिपत्तता ॥
साध्यशून्यो यत्र पक्षस्त्वथो याध उदाहृतः ।
उत्पत्तिकालीनघटे गन्धादियत्र साध्यते ॥”

इति भाषापरिच्छेदः ॥ * ॥

तस्य सामान्यलक्षणानि यथा । अनुमिति-
कारणोभूताभावप्रतियोगि यथार्थज्ञानविष-
यत्वम् । यद्विषयत्वेन लिङ्गज्ञानस्यानुमितिप्रति-
बन्धकत्वम् । ज्ञायमानं सत् यदनुमितिप्रति-
बन्धकं तत्त्वं वा हेत्वाभासत्वम् ॥ * ॥ तस्य
विशेषलक्षणानि यथा । उभयकोट्युपस्थापक-
तावच्छेदकरूपवत्त्वं तत्त्वम् । विरुद्धान्यपक्ष-
हत्तिले सति अनुमितिविरोधिसम्बन्धाव्या-
हत्तिसिद्ध्या अनेकान्तिकः । विपक्षहत्तिले साधा-
रणत्वम् । सर्वसंपन्नव्याहृतो हेतुरसाधारणः ।
व्याप्तिज्ञानानुसूक्तैकधर्म्युपसंहाराभावो यत्र स
हेत्वभिमतोऽनुपसंहार्यः ॥ * ॥ साध्यव्यापका-
भावप्रतियोगित्वं विरुद्धत्वम् ॥ * ॥ साध्यविरो-
धुपस्थापनसमर्थसमानबलोपस्थित्या प्रतिरुद्ध-
कार्यलिङ्गत्वं तत्त्वं सप्रतिपत्तितत्वम् ॥ * ॥ व्याप्ति-
पक्षधर्मतानिश्चयविरोधिरूपवत्त्वं असिद्धिः ।
यच्चानिष्ठ-प्रभावविषयत्व-प्रकाराभाव-प्रतियोगि-
साध्यकत्वं वाधः । इति चिन्तामणिः ॥

हेम, [न] क्ली, (हिनोति वर्धते स्फुटति वेति ।
हि + मनिन् ।) स्वर्णम् । यथा, रघौ । १।१०।
“हेमः संक्षयते ह्यग्नी विशुद्धिः श्यामिकापि-
वा ॥”

धुसूरम् । इत्यमरः । १।८।८४ ; ३।५।२३
केयूरम् । इति राजनिर्घण्टः ॥ हिमः । इति
हेमन्तशब्दटीकायां भरतधृतमाधवी ॥

हेमं, क्ली, (हि + मन् ।) सुवर्णम् । इति केचित् ॥
हेमः, पुं, (हि + मन् ।) मापकपरिमाणम् । इति
वैद्यकपरिभाषा ॥ कृष्णवर्णाश्वः । बुधः । इति
केचित् ॥ (यथातिव्यञ्जकद्रव्यपुत्रः । यथा,
विष्णुपुराणे । ४।१८।१ । “तितितोऽपद्रवः
पुत्रोऽभूत् ततो हेमः हेमात् सुतपाः ॥”)

हेमकन्दलः, पुं, (हेमवर्णं कन्दलं नवाङ्गुरोऽस्य ।
यद्वा, हेमवर्णं कन्दं ज्ञातीति । ज्ञा + कः ।)
प्रवालः । इति हेमचन्द्रः ॥

हेमकान्तिः, स्त्री, (हेमवत् कान्तिरप्याः ।) दारु-
हरिद्रा । इति राजनिर्घण्टः ॥ स्वर्णद्युतिमति,
त्रि ॥ (यथा, बृहत्संहितायाम् । ७।१०।

“हेमकान्तिरथवा शुक्लवर्णः

सस्यकेन मणिना सदृशो वा ।

हेमच

स्निग्धमूर्तिरलघुश्च हिताय

व्यत्ययेन शुभलक्ष्यशिशुपुत्रः ॥”)

हेमकारः, पुं, (हेम हेममयं भूषणं करोतीति ।
कृ + षण् ।) हेमकर्ता । स्वर्णकारः । यथा,
“सर्वसङ्करपापिष्ठं हेमकारं नराधिपः ।
अन्याये वर्तमानश्च क्लेदयेच्चरसा क्षुरैः ॥”

इति मत्स्यपुराणे । २२०।१८५ ॥

हेमकिञ्चलकं, क्ली, (हेमवर्णं किञ्चलकमस्य ।)
नागकेशरम् । इति राजनिर्घण्टः ॥ (नागकेशर-
शब्देऽस्य विषयो ज्ञातव्यः ॥)

हेमकूटः, पुं, (हेममयः कूटो यस्य ।) पर्वत-
विशेषः । इत्यमरः । २।३।३३ स तु किंपुरुष-
वर्षस्य सीमापर्वतः । नवतिसहस्रयोजनदीर्घः ।
द्विसहस्रयोजनप्रस्थः । द्विसहस्रयोजनविस्तारः ।
हिमालयादुत्तरे स्थितः । इति श्रीभागवतमतम् ॥
(यथा, महाभारते । ३।११०।२।

“पर्वतं स समासाद्य हेमकूटमनामयम् ।
अचिन्त्यानहुतान् भावान् ददशं सुबद्ध-
भूपः ॥”)

हेमकेतकी, स्त्री, (हेमवर्णा केतकी ।) स्वर्ण-
केतकी । इति राजनिर्घण्टः ॥

हेमकेलिः, पुं, (हेमवर्णः केलिः कम्पनादिः
यस्य ।) शक्तिः । इति शब्दमाला ॥

हेमकेशः, पुं, (हेमवर्णः केशोऽस्य । जटाया पौत-
त्वात् तथात्वम् ।) शिवः । इति केचित् ॥

हेमचौरी, स्त्री, (हेमेव पौतवर्णं चौरं निर्यासो
यस्याः ।) चौरी । स्वर्णचौरी । इति राज-
निर्घण्टः ॥ पर्यायोऽस्या यथा,—

“हेमचौरी स्मृता प्रौता गौरी च काल-
दुग्धिका ॥”

इति गारुडे २०८ अध्यायः ॥

“कटुपर्णी हेमवती हेमचौरी हिमावती ।
हेमाद्वा पौतदुग्धा च तन्मूलचौकमुच्यते ॥”

इति भावप्रकाशस्य पूर्वखण्डे प्रथमे भागे ॥
हेमशम्भिनौ, स्त्री, (हेमः नागकेशरस्येव गन्धो-
ऽस्ति अस्याः । इतिः ।) रेणुकाख्यगन्धद्रव्यम् ।
इति रत्नमाला ॥

हेमगौरः, पुं, (हेमवत् गौरः ।) किङ्किरातह्वः ।
इति राजनिर्घण्टः ॥ (यथास्य पर्यायः ।

“किङ्किरातो हेमगौरः पौतकः पौतभद्रकः ॥”
इति भावप्रकाशस्य पूर्वखण्डे प्रथमे भागे ॥
स्वर्णवह्नोरवर्णयुक्ते, त्रि ॥

हेमगौराङ्गः, त्रि, (हेमानीव गौराणि अङ्गा-
न्यस्य ।) स्वर्णतुल्यगौरवर्णाङ्गविग्रहः । यथा,
“विशेषोत्तिष्ठमानेन कालाननसमत्विधा ।
निर्हृषहेमगौराङ्गः जनः कृष्णो जनार्दनः ॥
तं दृष्ट्वा हेमगौराङ्गं कृतं कृष्णं जनार्दनम् ।
ततः सर्वे वयं भौतास्वामेव शरणां गताः ॥”

इति स्कान्दे नीलकण्ठस्तोत्रम् ॥

हेमचन्द्रः, पुं, अभिधानचिन्तामणिनामकोष-
कर्ता । यथा,—

“शानेकार्थनामसात्मकः कीदृशः ऋभः ।

हेमन्त

हेमचन्द्रप्रणीताभिधानचिन्तामणिर्भागिः ॥”

इति तस्य सूचीकारश्लोकः ॥

स्वर्णमयशशी च । सोशार चांद इति भाषा ॥
हेमज्वालः, पुं, (हेमवर्णा ज्वालास्य ।) शक्तिः ।
इति शब्दमाला ॥

हेमतारं, क्ली, (हेम तारयति उत्कर्षं नयति ।
तृ + णिच् + षच् ।) तुल्यम् । इति हेमचन्द्रः ॥
(तुल्यशब्देऽस्य विवृतिज्ञातव्या ॥)

हेमदुग्धः, पुं, (हेमवर्णं दुग्धं निर्यासोऽस्य ।)
उडुम्बरह्वः । इति शब्दरत्नावली ॥

हेमदुग्धकः, पुं, (हेमवर्णं दुग्धं निर्यासोऽस्य ।
कप् ।) उडुम्बरह्वः । इत्यमरः । १।४।१२४
(पर्यायो यथा,—

“उडुम्बरो जन्तुफलो यद्वाङ्गो हेमदुग्धकः ॥”
इति भावप्रकाशस्य पूर्वखण्डे प्रथमे भागे ॥)
पौतवर्णचौरयुक्ते, त्रि ॥

हेमदुग्धा, स्त्री, (हेमवर्णं दुग्धं निर्यासोऽस्याः ।)
स्वर्णचौरी । इति जटाधरः ॥ (गुणादयोऽस्या
स्वर्णचौरीशब्दे बोधव्याः ॥)

हेमदुग्धी, [न] पुं, (हेमवर्णं दुग्धं निर्यासोऽस्या-
स्तीति । इतिः ।) यज्ञोडुम्बरह्वः । इति शब्द-
रत्नावली ॥

हेमदुग्धी, स्त्री, (हेमवर्णं दुग्धं निर्यासोऽस्याः ।
डौष् ।) स्वर्णचौरी । इति राजनिर्घण्टः ॥

हेमन्तः, पुं, क्ली, (हन्ति लोकांश्च शैत्येनेति । हन् +
“हन्ते मूर्च्छं च ।” उणा० ३।१२८ । इति
भक् हन्तेर्हि चेति हिरादेशः मुडागसो

गुणश्च ।) ऋतुविशेषः । स तु अग्रहायणपौष-
मासात्मकः । यथा । षड्मासः ऋतवः पुंति
मार्गादीनां युगेः क्रमादिति वक्ष्यमाणेनान्वयः ।

ते के इत्याह हेमन्त इत्यादि मार्गपौषार्थां
ऋतुहेमन्तः । हन्ति सन्तापमिति । हिमो-
ऽन्तोऽस्येति वा मनोपादित्वात् हेमन्तः । पूर्व-
र्चादिरयमिति केचित् । तेन अस्त्रियमित्य-
स्यानेनापि सम्बन्धः । हेमन्तशब्दोऽप्यस्तीति

माधवी । इति भरतः ॥ तत्पर्यायः । हेमनः २ ।
इति शब्दरत्नावली ॥ उष्णसहः ३ शरदन्तः ४

हिमागमः ५ । तत्कालीनवज्रगुणाः ।
“हेमन्तिकं जलं स्निग्धं हृष्यं बल्यं हितं गुरु ॥”

इति राजनिर्घण्टः ॥ * ॥

तत्र लोकाप्रतपनार्थमग्निप्रदानफलं यथा,—
“हेमन्ते शिशिरे चैव पुष्पाग्निं यः प्रयच्छति ।
सर्वलोकप्रतापार्थं स पुण्यां गतिमाप्नुयात् ॥”

इति वज्रपुराणे कन्यादाननामाध्यायः ॥
तत्र भगवत्समीपे अग्निप्रदानविधिः सिवा-
शब्दे द्रष्टव्यः ॥ * ॥ तत्र वर्षनीयानि ।

“हेमन्ते दिनलघुता शीतयवस्तम्बमरुवक-
हिमानि ॥”

इति कविकल्पलता ॥

हेमन्तनाथः, पुं, (हेमन्ते नाथ्यते याव्यते इति ।
नाथ + कर्मणि घञ् ।) कपिलः । इति शब्द-
चन्द्रिका ॥ (कपिलशब्देऽस्य विषयो ज्ञातव्यः ॥)